

ската любовъ е едно чувство още по тихо, по опрѣдѣлено и по благоприятно за равенството отъ обикновенното приятелство.

Отношенията на братията по мѣжду имъ сж естествени отношения и, слѣдователно, опрѣдѣлени: братътъ всякога е братъ, но отношенията на приятелитѣ не сж опрѣдѣлени; има съ хиляди стъпени въ чловѣчскитѣ сношения, и невъзможно е да се установи точно отъ гдѣ започнува приятелството. Братското чувство, прочѣе, има една опрѣдѣлена опорна точка, а приятелството се основава на себе си и на случайнитѣ наклонности. Братското чувство е всякога извѣстно и опрѣдѣлено; приятелството не е извѣстно, до кагато нѣкое особено обстоятелство и нѣкое опрѣдѣлено дѣйствиe не дойде да утвърди връската която съединява приятелитѣ. Така, приятелството, като нѣма нито опрѣдѣлеността която иде отъ природата нито опрѣдѣлеността която е слѣдствие на единъ тържественъ контрактъ, на едно законно или религиозно задължение, прѣдадено, оставено на оцѣнението на лицата, всякога се колебае кога малко кога много мѣжду простото познанство и съвершенната интимность.

Тѣзи опрѣдѣлена черта която братската любовъ притежава повече отъ сжщинското приятелство, дава ѝ по голѣма здравина и спокойствие. Понеже не може да се опрѣдѣли точната стъпень на приятелството, не можемъ никога да се увѣримъ до коя точка трѣбва да расчитваме на него; сжществува, прочѣе, всякога единъ видъ съмнѣние и слѣдователно едно извѣстно беспокойство. Братската любовъ, напротивъ, знае че има право